

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Mihail Petrovski

(art. 326 alin. (1) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-219/2026

Nr. PIGD 1-25033624-01-Ira-07042026

Recurs inadmisibil; Aprecierea probelor de către instanța de apel nu este vădit irațională; Folosirea declarațiilor martorului absent nu justifică casarea hotărârii de condamnare; Refuzul audierii repetate în apel a unui martor audiat în prima instanță este justificat.

13 august 2026

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Eugeniu Russ

Curtea de apel: Ion Talpă, Cristina Prisacari, Ecaterina Arseni

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Mihail Petrovski,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte,*

Leonid Chirtoacă,

Sergiu Stratan, *judecători,*

constată următoarele:

PARTEA INTRODUCATIVĂ

1. Mihail Petrovski s-a născut în anul 1969 în r-nul Rezina. El a fost învinuit de comiterea infracțiunii de trafic de influență (art. 326 alin. (1) Cod penal).

2. Mihail Petrovski a fost apărut de avocatul Ion Șova.

3. Judecătoria Orhei l-a recunoscut vinovat pe Mihail Petrovski de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal și l-a condamnat la amendă în mărime de 2.000 de unități convenționale (100.000 de lei).

4. Procurorul Simion Caraja, inculpatul Mihail Petrovski și avocatul Ion Șova au declarat apel. Curtea de apel a respins apelurile apărării și a admis apelul procurorului. Instanța a casat parțial sentința, în confiscării speciale, și a dispus confiscarea sumei de 1.010 euro (19.321 de lei).

5. Decizia a fost atacată cu recurs de avocatul Ion Șova. El a solicitat casarea deciziei și trimiterea cauzei la rejudecare.

6. Urmărirea penală s-a desfășurat în perioada 22 aprilie 2024 - 28 februarie 2025. Prima instanță a examinat cauza în perioada 14 martie - 12 septembrie 2025, iar instanța de apel în perioada 15 octombrie 2025 - 17 februarie 2026. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 07 aprilie 2026.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

7. Mihail Petrovski este învinuit că, la 07 februarie 2024, a pretins de la Vladimir Gubenco 40.000 de lei și, ulterior, a primit 1.010 euro. Inculpatul susținea că are influență asupra ofițerului de sector Iurie Burian din cadrul Inspectoratului de Poliție Rezina și că îl poate determina să emită o decizie favorabilă cu privire la plângerea depusă de Renata Donțu împotriva lui Vladimir Gubenco privind violența în familie. Acțiunile lui Mihail Petrovski au fost încadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal.

b. Acțiuni procedurale și probele acuzării

8. Urmărirea penală a fost pornită la 22 aprilie 2024, în baza plângerii lui Vladimir Gubenco și a procesului-verbal de constatare a infracțiunii din 04 aprilie 2024. La 23 și 30 mai 2024, Vladimir Gubenco și, respectiv, Ghenadie Cazac, au acceptat să participe la efectuarea măsurilor speciale de investigații (f.d. 1, 34, 36, 45, 57, vol. I).

9. La 04 iunie 2024, Mihail Petrovski a fost recunoscut în calitate de bănuț. Aducerea la cunoștință a ordonanței de recunoașterea în calitate de bănuț a fost amânată până la 30 august 2024. La 02 septembrie 2024, el a fost pus sub învinuire. Mihail Petrovski nu și-a recunoscut vinovăția și a susținut că suma de 1.010 euro reprezenta restituirea unei datorii (f.d. 58, 60–67, 113–114, 120–122, 128–129, vol. I).

10. În cadrul urmăririi penale au fost efectuate măsuri speciale de investigații. Potrivit proceselor-verbale din 10 septembrie 2024, au fost interceptate următoarele convorbiri (f.d. 135–149, 157–162, 172–213, vol. I; f.d. 31–52, vol. II):

- a. Convorbirile din 22 iulie 2024 dintre Ghenadie Cazac (CG) și Mihail Petrovski (MP). (CG): „Blea cu banii ceea, eu i-am dat banii șeia... aista face ceasuri, sudu l-am plătit iară. Dap o avut sud, io dat 120 de ceasuri, nu s-o reșit problema șeia a noastră. Tu cui ai dat banii eștea?”. (MP): „Dacă eu și pus mâna pe un bănuț... atunci așa o fost vorba, îi plătim, lui trebuie să-i deie...”, explicând că „Petrică m-o chemat în cabinet, mi-o spus cât mi-o dat... acolo o fost reșenia să schimbe documentele de la iznasilovanie... eu ți-am spus și mai înainte că să-i deie ceasuri la primărie”. (CG): „Tu nu ne-ai spus, cumătru, noi ne-am înțeleș. Tu cui ai dat banii? Mie îmi trebuie omul șeala. Șinii el? Cum îl cheamă pe dânsul? Pe mine mă interesează care o luat banii”. (MP): „Ți-l aduc la prezență. Eu grăiesc cu dânsul și el vine și grăiește cu tine. Față de Vova eu m-am înțeleș cu dânsul... Vova o zis: «da, recunosc»”. (CG): „Pe mine mă interesează care o luat banii, cui ai dat banii? Eu nu știu, cum îl cheamă pe dânsul?”. (MP): „Dap tu știi singur și trebuie să întrebi. Da și nu-ți spune Vova?”. (CG): „El nici n-o întrebat șinii el. Cum am dat o mie de euro să-i deie ceasuri”. (MP): „Care ai, cumănioc, alții dădeu câte 3–4 mii”. (CG): „Pentru și? O ușis omul ori și...? Șăz, uăi cumătru, nu s-o hotărât niș o problemă. Di și nu-mi spui cum îl cheamă pe omul șeala?”. (MP): „Tu știi singur, cumănioc... parcă am grăit sub marginea pădurii”. (CG): „El nu era”. (MP): „Șinii nu era?”. (CG): „Uciastcovîi”. (MP): „Nu era cu noi, dar eu ți-am spus unde ne dusem, ne aștepta”. (CG): „Dap cum îl cheamă pe dânsul?”. (MP): „Dap tu știi singur șinii o fost uciastcovîi și șinii o fost Vova, di și nu zici uăi Vova, tu ai fost cu cumătru la cabinet...”. (CG): „Tu mi-ai spus 2 mii de euro, trebu 2 mii de euro, pe urmă am zis că o mie că eu nu am așa bani”. (MP): „Niș n-o fost vorba de 2 mii de euro... o mie o fost vorba, după așeia ai zis că tu n-ai dute la mămica și e banii”. (CG): „Tu m-ai sunat, eram acasă, m-ai sunat de vreo 7 ori în ziua ceea... eu ți-am dat o mie 10 euro

(1.010) și cui i-ai dat? Pe mine mă interesează de la asta, eu îl găsesc pe uciastcovîi”. (MP): „Dacă trebuie” (f.d. 202–207, vol. I).

- b. Convorbirile din 20 august 2024 între Ghenadie Cazac (CG) și Mihail Petrovski (MP). (CG): „Eu am fost la uciastcovîi. El mi-o spus că nu știe nică, niș di bani, niș di nic [...] lu frati-mio i-o dat ceasuri. Și mi-o spus: dute la poliție și scrie jaloabă [...] Nu s-o reșit nici problemele. Tu n-ai grăit cu dânsul?”. (MP): „N-am grăit cu dânsul. Da când ai grăit tu cu dânsul azi?”. (CG): „Eu am grăit cu dânsul o oră în urmă”. (MP): „Noi atunci am grăit omenește cu tine în marginea pădurii... Vova și era acolo, el știe și o fost. Documentele selea care o fost pe dânsul scrise acolo s-o prifăcut. Ca să înțelegi tu sistema, acolo s-o prifăcut documentele. Amuia di la început lui trebuie să-i deie altceva, trebuie să-i deie ani. Aista (sectoristul) o făcut documentele, că i-o spus dintr-o dată: dute și a să-ți deie ore la primărie. Eu ție ți-am spus când am fost odată la tine că să-i deie niște ore la primărie. Noi am grăit că a să-i deie ore la primărie... da lui trebuie să-i șie judecată, eu ți-am spus că tre să-i șie. Eu îți spun drept că eu n-am pus mâna pe nică... eu n-am pus mâna pe niș o capică. Da Vova știe. De ce tu pe Vova nu-l întrebi tăt de astă temă?”. (CG): „Eu am fost cu Vova la dânsul. El o zis că nu știe nic”. (MP): „Ei cum nu știe nic dacă el o fost împreună acolo?”. (CG): „Dar pentru și s-o dat banii șeia? Că noi nu trebuie să avem probleme cu poliția. Nu di poliție noi ne-am înțeles să nu avem treabă deloc cu poliția. Să plătească un ștraf acolo și să n-avem noi treabă. Pentru și am dat mia șeia? Mai degrabă dădem mia asta la stat și n-aveam probleme. Aist care o luat banii n-o reșit nic. Noi când am dat banii, noi ne-am întâlnit, parcă-am zis să n-avem treabă, ții minte la pădure acolo?”. (MP): „Și eu ți-am spus: a să-i deie tini neri și acolo și a să scape și gata. Tu ai zis numai să nu-i deie ani... și a răsplătit banii eștea înapoi și gata”. (CG): „Da mia (1.000), asta, mia asta care... Vezi că ei banii o luat, da nu s-o reșit, iaca cum. O adusi nu-i o problemă. Tu să nu mă sunat atuncea de bani. Lui îi dăde ore și tot așa. N-ave să dau mia (1.000) și orele tot așa le fășe”. (MP): „Ei cum? I-an ascultă. Taman atunșea pi dânsu trebuie să-l aresteze, înțelegi?”. (CG): „O trebuit să-l aresteze. N-o trebuit să mă suni”. (MP): „Da di și n-ai zis tu la marginea pădurii: arestează-l și eu duti și nu plătește. Eu niș n-am știut la ce a să ajung. Când am fost cu dânsu în cabinet, cu Vova când am fost în cabinet împreună... el o șast și o dat întrebarea... i-o spus articolu, i-o spus tăt. Vova o tăcut, înțelegi, și i-o spus articolu...” (f.d. 42–46, vol. II).

11. Potrivit proceselor-verbale din 26 iunie 2024 privind colectarea informațiilor de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, în perioada 01 ianuarie–16 iunie 2024, au fost înregistrate 48 de apeluri între Mihail Petrovski și Iurie Burian și 45 de apeluri între Mihail Petrovski și Ghenadie Cazac. De asemenea, Mihail Petrovski și Vladimir Gubenco au comunicat telefonic la 21, 22, 24 și 28 martie 2024, iar Vladimir Gubenco și Iurie Burian –

la 16 și 19 ianuarie, 07 februarie, 04 și 28 martie 2024 (f.d. 141–147, 160–165, vol. I).

12. La 19 și 20 septembrie 2024, au fost cercetate și anexate la dosar materialele cauzei penale privind Vladimir Gubenco, inclusiv [sentința](#) din 10 iunie 2024, prin care acesta a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal la 120 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității (f.d. 56–117, vol. II).

13. Martorul Vladimir Gubenco, audiat în faza urmăririi penale, a declarat că, la 02 februarie 2024, a avut un conflict cu concubina sa, Renata Donțu. La 07 februarie 2024, Mihail Petrovski l-a contactat. Petrovski i-a spus că poliția îl caută și i-a cerut să vină la Primăria satului Mateuți. Acolo, Petrovski i-a spus că Donțu a depus o plângere împotriva sa, inclusiv pentru viol, și că situația este gravă. Petrovski a mai afirmat că îl cunoaște bine pe ofițerul de sector Iurie Burian și că îl poate ajuta să soluționeze problema. Gubenco și Petrovski au intrat împreună în biroul lui Burian. În prezența lui Gubenco, Petrovski i-a cerut lui Burian să îl ajute. Burian a răspuns că examinează plângerea și așteaptă raportul de constatare medico-legală, după care ar putea porni o cauză penală. După întâlnire, Petrovski l-a întrebat pe Gubenco dacă are bani. Cei doi au mers la Ghenadie Cazac, fratele lui Gubenco. Petrovski i-a spus lui Cazac că sunt necesari 40.000 de lei pentru soluționarea problemei. Cazac a răspuns că are doar 1.000 de euro. Gubenco a mers acasă, a luat de la mama sa 1.010 de euro, care îi aparțineau lui Cazac, și i-a transmis lui Petrovski. Acesta a pus banii în buzunar și i-a spus lui Gubenco că va face în așa fel încât să scape doar cu o amendă. Ulterior, Gubenco și Petrovski au revenit la primărie. Gubenco a rămas afară, iar Petrovski a intrat singur în biroul lui Burian, unde a stat aproximativ 35–40 de minute. La ieșire, Petrovski i-a spus lui Gubenco că a discutat cu Burian. El i-a recomandat ca, dacă va fi audiat, să recunoască existența conflictului, dar să nege că a lovit-o pe Donțu și să nu spună nimănui despre banii transmiși. Petrovski nu i-a spus dacă i-a transmis banii lui Burian. Ulterior, Gubenco a fost audiat în cauza privind violența în familie, iar peste aproximativ o lună a fost citat în calitate de bănuț. După ce a aflat despre pornirea cauzei penale, Cazac i-a cerut lui Petrovski să restituie banii. Petrovski a răspuns că i-a transmis lui Burian și că el nu mai are nicio atribuție. A doua zi, Gubenco l-a întâlnit pe Petrovski în orașul Rezina. Petrovski i-a spus că va discuta din nou cu Burian. După aproximativ 20 de minute, Petrovski a revenit și i-a propus lui Gubenco să o convingă pe Donțu să își retragă plângerea. Gubenco a discutat cu aceasta, însă ea a refuzat. La sfârșitul lunii martie 2024, Gubenco a discutat cu un șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Rezina, care l-a îndrumat să depună o plângere (f.d. 39–41, 42–44, vol. I).

14. La 19 septembrie 2024, în cadrul confruntării cu Mihail Petrovski, Gubenco și-a menținut declarațiile. El a negat că cei 1.010 de euro transmiși lui Petrovski reprezentau restituirea unei datorii și a susținut că banii au fost dați

pentru intervenția pe lângă Burian. Petrovski a recunoscut că a primit 1.000 de euro, însă a susținut că suma reprezenta restituirea unei datorii mai vechi. El a negat că ar fi pretins bani pentru a interveni pe lângă Burian (f.d. 74–80, vol. I). În prima instanță, declarațiile lui Gubenco și procesul-verbal de confruntare au fost citite în temeiul art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, după ce procurorul a prezentat înscrisuri din care rezulta că martorul părăsise Republica Moldova. Instanța de apel a respins cererea apărării de audiere a lui Gubenco, reținând că nu existau informații privind posibilitatea audierii acestuia și că inculpatul fusese confruntat cu martorul în faza urmăririi penale (f.d. 195–197, 205, vol. II; f.d. 10–11, vol. III).

15. Martorul Ghenadie Cazac, audiat în faza urmăririi penale și în ședința de judecată, a declarat că Mihail Petrovski îi este cumătru, iar Vladimir Gubenco îi este frate. La 07 februarie 2024, Petrovski l-a telefonat de aproximativ 6–7 ori și i-a spus că Gubenco are probleme cu poliția în urma conflictului cu Renata Donțu. El i-a răspuns că s-a săturat de problemele fratelui său. Ulterior, Petrovski i-a spus că, pentru ca Gubenco să nu fie închis, sunt necesari aproximativ 2.000 de euro. El i-a răspuns că nu dispune de această sumă și că, dacă fratele său a săvârșit o faptă, trebuie să răspundă. După un nou apel al lui Petrovski, i s-a făcut milă de fratele său. A luat 1.010 de euro și s-a deplasat la domiciliul mamei sale pentru a-l căuta pe Gubenco, însă a aflat că acesta plecase împreună cu tatăl lor la pădure. El s-a deplasat la pădure, i-a spus fratelui său să se întâlnească cu Petrovski, deoarece acesta îl poate ajuta. Peste aproximativ o oră, Petrovski și Gubenco au venit la marginea pădurii. Petrovski a insistat ca problema să fie soluționată până la ora 16:00. Cazac a telefonat-o pe mama sa și i-a cerut să îi transmită lui Gubenco cei 1.010 de euro. Ulterior, Gubenco i-a spus că i-a transmis banii lui Petrovski în automobil, după care acesta a plecat la primărie. Cazac a precizat că nu a asistat la remiterea banilor și cunoaște acest fapt din relatările fratelui său. Peste aproximativ o lună și jumătate, Gubenco i-a spus că a fost citat la procuratură și că împotriva sa a fost pornită o cauză penală. Cazac i-a cerut lui Petrovski să restituie banii, însă acesta a refuzat. Cazac a mai declarat că Petrovski susținea că are legături cu poliția și că îl poate ajuta pe Gubenco să evite închisoarea (f.d. 33–35, vol. I; f.d. 213–214, vol. II).

16. La 10 decembrie 2024, în cadrul confruntării cu Mihail Petrovski, Cazac și-a menținut declarațiile. El a susținut că Petrovski i-a solicitat aproximativ 2.000 de euro pentru a soluționa problema lui Gubenco și că ulterior a acceptat suma de 1.010 de euro. Petrovski a negat că ar fi pretins bani pentru exercitarea influenței și a susținut că cei 1.010 de euro reprezentau restituirea unei datorii a lui Gubenco (f.d. 82–85, vol. I).

17. Martora Feodora Gubenco, audiată la faza urmăririi penale și în ședința de judecată, a declarat că, în februarie 2024, fiul său, Ghenadie Cazac, i-a spus că Vladimir Gubenco are probleme cu poliția în urma conflictului cu Renata Donțu și că riscă să fie închis. Cazac i-a comunicat că Petrovski a cerut 2.000 de euro

pentru a-l ajuta și i-a lăsat 1.010 de euro, pentru a fi transmiși lui Gubenco, deoarece banii erau destinați lui Petrovski. Gubenco a venit împreună cu Petrovski și a luat suma. Ea nu a asistat la remiterea banilor către Petrovski. Peste câteva săptămâni, Gubenco a fost citat la procuratură. Ea i-a cerut explicații lui Petrovski, iar acesta i-a spus că a transmis banii „la băieți”, că totul va fi bine și că Gubenco va putea pleca peste hotare. Petrovski i-a spus că îl cunoaște pe ofițerul de sector și că îl poate scăpa pe Gubenco de pușcărie (f.d. 48–51, vol. I; f.d. 211-212, vol. II).

c. Poziția apărării

18. Mihail Petrovski, audiat în faza urmăririi penale și în ședința de judecată, nu și-a recunoscut vinovăția. El a declarat că Vladimir Gubenco îi datora 1.000 de euro, sumă formată din costul reparației automobilului și mai multe împrumuturi acordate anterior. La începutul lunii februarie 2024, el l-a contactat pe Gubenco pentru a-i solicita restituirea datoriei, iar ulterior s-a întâlnit cu acesta și cu fratele său, Ghenadie Cazac, la marginea pădurii. Cazac i-a spus lui Gubenco să ia bani de la mama lor, Feodora Gubenco, pentru a-i restitui datoria. Gubenco i-a remis 1.010 de euro, după care l-a lăsat la primăria din satul Mateuți, iar el a plecat acasă. Petrovski a negat că a pretins sau primit bani pentru a interveni pe lângă ofițerul de sector Iurie Burian, și că are influență asupra acestuia ori că i-a promis lui Gubenco soluționarea cauzei penale. El nu i-a comunicat lui Gubenco că este căutat de poliție și că a aflat despre plângerea depusă de Renata Donțu de la alte persoane. În ședința de judecată, el a reiterat că suma de 1.010 de euro reprezenta restituirea unei datorii și a susținut că nu deține înscrisuri care să confirme existența acesteia, deoarece împrumuturile au fost acordate în baza relațiilor de prietenie (f.d. 66–67, vol. I; f.d. 217-218, vol. II). În instanța de apel, Mihail Petrovski nu s-a prezentat, deși a fost legal citat. Instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia (f.d. 8, 10 verso, vol. III).

19. Martorul Iurie Burian, audiat în ședința de judecată la cererea apărării, a declarat că îl cunoaște pe Vladimir Gubenco din activitatea sa în calitate de ofițer superior de sector, iar pe Mihail Petrovski în calitate de locuitor al satului Mateuți. El nu este rudă și nici prieten cu Petrovski, iar contactele dintre ei au avut loc exclusiv în legătură cu plângerile depuse de acesta la serviciul 112. Petrovski nu i-a propus niciodată bani și că nu s-a prezentat împreună cu Gubenco în biroul său. Referitor la plângerea depusă de Renata Donțu, el a înregistrat sesizarea, a dispus examinarea medico-legală, iar după primirea raportului, care confirma leziuni corporale ușoare, a remis materialele organului de urmărire penală. Petrovski nu i-a solicitat informații despre cauza lui Gubenco și că nu i-ar fi putut furniza asemenea informații, deoarece acesta nu era participant la proces. În anul 2024, Gubenco l-a telefonat de mai multe ori, însă, observând că acesta se afla în stare de ebrietate și solicita doar o întâlnire, nu a dat curs apelurilor (f.d. 205, 215-216, vol. II).

d. Sentința

20. Prin [sentința](#) Judecătorei Orhei, sediul Rezina, din 12 septembrie 2025, Mihail Petrovski a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal și condamnat la amendă în mărime de 2. 000 de unități convenționale (100.000 de lei).

21. Instanța a constatat că imposibilitatea audierii lui Vladimir Gubenco în ședință a fost justificată prin aflarea acestuia peste hotarele țării, astfel încât declarațiile date în faza urmăririi penale și în cadrul confruntării cu inculpatul au fost cercetate împreună cu celelalte probe. Înscrisurile privind examinarea plângerii depuse de Renata Donțu și sentința de condamnare a lui Vladimir Gubenco pentru infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal confirmă împrejurările descrise de acesta. Din declarațiile lui Vladimir Gubenco, confirmate de Ghenadie Cazac și menținute de ambii martori în cadrul confruntărilor, rezultă că Mihail Petrovski i-a pretins inițial 40.000 de lei, l-a asigurat că poate interveni pe lângă ofițerul de sector Iurie Burian și, ulterior, a primit suma de 1.010 de euro, promițând că va interveni pentru soluționarea favorabilă a cauzei. Instanța a reținut că, potrivit procesului-verbal din 26 iunie 2024 privind colectarea informațiilor de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, au fost identificate 48 de apeluri între Mihail Petrovski și Iurie Burian, precum și contacte telefonice între Mihail Petrovski, Vladimir Gubenco și Ghenadie Cazac. Totodată, din convorbirile interceptate rezultă că Petrovski a recunoscut că a fost împreună cu Gubenco în biroul ofițerului de sector, după care s-au deplasat la marginea pădurii. Instanța a considerat că declarațiile lui Burian sunt contrazise de rezultatele măsurilor speciale de investigații și a respins versiunea lui Petrovski potrivit căreia cei 1.010 de euro reprezentau restituirea unei datorii, deoarece aceasta nu era susținută de probe. Instanța a concluzionat că Petrovski a pretins 40.000 de lei și a primit 1.010 de euro, susținând că are influență asupra lui Burian și că îl poate determina să adopte o soluție favorabilă cu privire la plângerea depusă de Renata Donțu.

e. Apelul și decizia instanței de apel

22. La 26 septembrie 2025, procurorul Semion Caraja a declarat apel și a solicitat casarea sentinței în partea privind confiscarea specială. El a susținut că prima instanță, deși a constatat că suma de 1.010 de euro, echivalentul a 19.321 de lei, reprezintă produsul infracțiunii, a omis să dispună confiscarea.

23. La 26 și, respectiv, 29 septembrie 2025, Mihail Petrovski și avocatul Ion Șova au declarat apeluri în care solicită achitarea lui Petrovski. Aceștia au susținut că cei 1.010 de euro reprezentau restituirea unei datorii, nu o remunerație pentru trafic de influență, iar Petrovski nu a pretins bani și nici nu a susținut că are influență asupra lui Iurie Burian. De asemenea, au invocat aprecierea greșită a probelor, întemeierea nelegală pe declarațiile lui Vladimir Gubenco, care nu a fost audiat în ședință, contradicțiile din declarațiile martorilor și refuzul nejustificat de a-l audia suplimentar pe Iurie Burian.

24. Prin [decizia](#) Curții de Apel Nord din 17 februarie 2026, apelurile apărării au fost respinse, iar apelul procurorului a fost admis. Ea a casat parțial sentința și a dispus confiscarea în beneficiul statului a sumei de 1.010 de euro, echivalentul a 19.321 de lei, ca produs al infracțiunii. În rest, sentința a fost menținută. Instanța de apel și-a însușit concluziile primei instanțe privind vinovăția lui Mihail Petrovski. Ea a considerat că versiunea privind restituirea unei datorii este infirmată de declarațiile lui Vladimir Gubenco, Ghenadie Cazac și Feodora Gubenco, de confruntări și de rezultatele măsurilor speciale de investigații. Declarațiile lui Gubenco au fost legal citite în temeiul art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală și confirmate prin celelalte probe. Audierea repetată a lui Iurie Burian nu era necesară, deoarece acesta fusese deja audiat la cererea apărării. Instanța de apel a mai constatat că prima instanță a omis să dispună confiscarea specială a sumei de 1.010 de euro, echivalentul a 19.321 de lei, deși aceasta reprezenta produsul infracțiunii și era supusă confiscării potrivit art. 106 Cod penal.

f. Recursul

25. La 25 martie 2026, avocatul Ion Șova, în interesele lui Mihail Petrovski, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. El a solicitat casarea deciziei și rejudecarea cauzei sau achitarea lui Petrovski. În recurs se invocă lipsa unui răspuns la argumentele privind existența datoriei și aprecierea greșită a probelor. Apărarea a invocat caracterul contradictoriu al declarațiilor lui Vladimir Gubenco, examinarea apelului fără audierea martorului, refuzul nejustificat de a-l audia suplimentar pe Iurie Burian, ale cărui declarații ar infirma acuzația, precum și faptul că rezultatele măsurilor speciale de investigații și datele privind comunicațiile electronice nu demonstrează întrunirea elementelor infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal. De asemenea, acuzarea nu a combătut versiunea apărării cu privire la împrumutul existent între condamnat și Gubenco.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Partea relevantă a art. 427 Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

27. La ziua comiterii infracțiunii, art. 326 Cod penal prevedea următoarele:

„Articolul 326. Traficul de influență

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține

că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Recursul examinat a fost declarat în mai puțin de două luni de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

29. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

30. Recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Recurentul susține că instanța de apel a apreciat în mod eronat probele administrate, nu a răspuns argumentelor privind existența datoriei și a aplicat greșit dispozițiile art. 326 alin. (1) Cod penal. Totodată, acesta invocă folosirea nelegală a declarațiilor lui Vladimir Gubenco în lipsa audierii sale și respingerea nejustificată a cererii de audiere suplimentară a lui Iurie Burian.

31. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de pct. 6) în decizia nr. [1ra-1085/2024](#) și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#). Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nici o instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nici o bază legală și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

32. Recurentul susține că suma de 1.010 de euro reprezenta restituirea unei datorii, iar măsurile speciale de investigație și datele privind comunicațiile

electronice nu demonstrează întrunirea elementelor infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

33. Instanța de apel a explicat motivele pentru care a respins versiunea potrivit căreia cei 1.010 de euro reprezentau restituirea unei datorii. Ea a reținut că, după depunerea plângerii de către Renata Donțu privind actele de violență în familie, Mihail Petrovski i-a spus lui Vladimir Gubenco că îl poate ajuta prin intervenția pe lângă ofițerul de sector Iurie Burian. Potrivit declarațiilor lui Gubenco, Petrovski a pretins inițial 40.000 de lei, iar ulterior a primit 1.010 de euro pentru obținerea unei soluții mai favorabile în privința plângerii. Gubenco a confirmat aceste împrejurări și în cadrul confruntării cu Petrovski. Declarațiile sale sunt concordante cu cele ale lui Ghenadie Cazac, menținute în cadrul confruntării cu Petrovski, și cu declarațiile Feodorei Gubenco privind solicitarea banilor, proveniența celor 1.010 de euro și afirmația ulterioară a lui Petrovski că banii au fost transmiși „la băieți” (vezi para. 13–17).

34. Concluzia instanței de apel este susținută și de discuțiile stenografiate. Ghenadie Cazac l-a întrebat în repetate rânduri pe Mihail Petrovski cui au fost transmiși cei 1.010 de euro. Petrovski nu a afirmat că suma reprezenta restituirea unei datorii. El a răspuns că „o mie o fost vorba”, a explicat că înțelegerea era ca Vladimir Gubenco să primească „ceasuri la primărie”, iar, la insistențele lui Cazac de a afla cui au fost remiși banii, a evitat să indice persoana, afirmând că Gubenco știe despre cine este vorba și sugerându-i să îl întrebe pe acesta. Petrovski a mai precizat că ofițerul de sector „nu era cu noi, dar eu ți-am spus unde ne dușem, ne aștepta”. Ulterior, după ce Cazac i-a reproșat că banii au fost remiși pentru ca Gubenco să nu mai aibă probleme cu poliția, Petrovski a răspuns că îi spusese anterior că acesta „a să scape și gata”, a reiterat că urma „să-i deie ore la primărie”, a afirmat că „Vova și era acolo, el știe” și a confirmat că fusese împreună cu Gubenco în biroul ofițerului de sector Iurie Burian (vezi para. 10 lit. a)–b)). Aceste discuții, coroborate cu datele privind comunicațiile electronice, care confirmă contacte telefonice repetate între Mihail Petrovski și Iurie Burian în perioada relevantă cauzei (vezi para. 11), au permis instanței de apel să ajungă la concluzia că cei 1.010 de euro au fost remiși în legătură cu promisiunea lui Petrovski de a interveni pe lângă ofițerul de sector Iurie Burian pentru obținerea unei soluții mai favorabile în privința plângerii depuse de Renata Donțu. Versiunea privind restituirea unei datorii este incompatibilă cu aceste împrejurări. Existența datoriei a fost negată de Gubenco, iar fratele și mama acestuia au declarat că suma a fost transmisă pentru a soluționa problema cu poliția. Având în vedere motivele invocate în recurs și argumentele care au stat la baza deciziei instanței de apel, completul nu consideră aprecierea probelor pe care instanța de apel a stabilit scopul banilor transmiși este vădit nerezonabilă.

35. Recurentul susține că instanța de apel s-a întemeiat nelegal pe declarațiile lui Vladimir Gubenco, deși acesta nu a fost audiat în ședință, și a respins

nejustificat cererea de audiere suplimentară a lui Iurie Burian. Potrivit art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, declarațiile date anterior de un martor pot fi citite atunci când absența acestuia este justificată prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță. Curtea Supremă de Justiție a explicat că această excepție este compatibilă cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cu condiția ca imposibilitatea audierii martorului să fie justificată în mod convingător (deciziile nr. [1ra-735/2023](#), § 43 și nr. [1ra-312/2025](#), § 59). Prima instanță a dispus citirea declarațiilor lui Vladimir Gubenco după ce procurorul a prezentat înscrisuri din care rezulta că acesta părăsise teritoriul Republicii Moldova (vezi para. 14). La faza urmăririi penale, Mihail Petrovski a fost confruntat cu Gubenco și a avut posibilitatea să conteste direct declarațiile acestuia. Instanța de apel nu a dat o altă apreciere declarațiilor lui Gubenco. Declarațiile lui Gubenco nu au constituit unica probă pe care s-a întemeiat condamnarea, fiind apreciate în coroborare cu multe alte probe examinate, inclusiv rezultatele măsurilor speciale de investigații. În aceste condiții, folosirea declarațiilor lui Gubenco nu justifică casarea deciziei instanței de apel.

36. Referitor la audierea suplimentară a lui Iurie Burian, instanța de apel a reținut că acesta fusese deja audiat în prima instanță. Declarațiile acestuia date în prima instanță nu au fost contestate. Recurentul nu a indicat ce împrejurări relevante urmau să fie clarificate printr-o nouă audiere în apel. Completul de asemenea notează că Burian nu putea face alte declarații, având în vedere că admiterea unei alte versiuni ar presupune incriminarea proprie pentru corupere pasivă. Declarațiile lui Burian sunt contrazise de datele privind comunicațiile electronice, care indică 48 de apeluri între Petrovski și Burian, precum și de discuțiile stenografiate în care Petrovski a afirmat că fusese împreună cu Gubenco în biroul ofițerului de sector (vezi para. 10 și 11).

37. Din motivele de mai sus, recursul este vădit neîntemeiat și, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, în numele legii,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Ion Șova împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 17 februarie 2026.

Încheierea este irevocabilă

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Leonid Chirtoacă

Sergiu Stratan